

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція / Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 83. ДЖЕРЗІ СІТІ / НЬЮ-ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 11-ГО КВІТНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, APRIL 11, 1980 No. 83. VOL. LXXXVII.

КОРОТКІ ВІСТІ

В Америці

ІРАНСЬКІ ЕМІГРАНТИ В ЗСА ВРАЖЕНІ й збентежені новим розпорядженням Вашингтону про обмеження продовжень віз для іранських громадян, які перебувають в ЗСА. У Лос-Анджелесі, де існує найбільша іранська громада в Америці, опитувані іранці казали, що їх уявляють або убити в Ірані, якщо їх силою репатріює Американський Уряд. Деякі з опитуваних готові нелегально переховуватися в ЗСА, якщо зійде така потреба.

У НАМАГАННІ ВНЕСТИ ЯСНІСТЬ У НОВІ розпорядження ЗСА щодо іранських віз, Адміністрація президента Картера каже, що ці нові обмеження віз для іранців тепер ще не стосуються іранських студентів, що перебувають тут на студіях, ані тих, візи яких ще дійсні. Коли ж візи певних іранських громадян в Америці вигаснуть, то і тоді дехто з них зможе лишитися в цій країні з гуманітарних причин.

СТАРШІ ДОРАДНИКИ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА в Білому Домі, хоч прилюдно й закликають зберігати якнайдалекодушчий спокій у справі американських закладників в Ірані, насправді поділені порівну щодо їхнього ставлення до бурхливої й затяжної іранської кризи. На приватних і голосних мітингах половина їх закликає до дальшої терпеливості, а друга половина вимагає рішучих дій проти іранців, бажаючи збити їх на квасне яблуко, — пише "Ю.С.Ньюс енд Ворлд Ріпорт" з 14-го квітня.

ПЕРШІ ВІСІМ ДНІВ СТРАЙКУ транспортних юній у Нью-Йорку коштують юніям штраф у висоті одного мільйона доларів. Суддя Стейтс-Корт Верховного Суду в Брукліні присудив цю кару 8-го квітня, називаючи цей нелегальний страйк нью-йоркських транспортних юній, які зупинили всі засоби пересування в місті, "спустошуючим" і наказав юніям негайно припинити страйк і повернутися до праці. Ця кара була присуджена за порушення судової заборони страйку, а тепер суддя погрожував і сильнішими штрафами за непослух суду.

ПАРТІЙНІ ПРИХИЛЬНИКИ ПРЕЗИДЕНТА Картера турбуються можливістю у президентських виборах цієї осені появи третьої партії, яка поставить третього кандидата — конгресмена Андерсона з Ілліной на загальні голосування. Кандидат цієї третьої партії, — згідно з переведеним опитуванням виборців і згідно з аналітиками виборчого процесу, — відіграве так само багато голосів від республіканців Рігена, як і від демократів Картера. Але в таборі Президента не всі з цією прогнозою згодні і тому старатимуться не допустити, щоб прізвище Андерсона було поміщене на бюлєтах у тих стейтах, де цьому властиво перешкодити, — пише "Ю.С.Ньюс енд Ворлд Ріпорт" з 14-го квітня.

МІЛЬЙОНЕР СТОАРТ МОТТ, ВІДОМИЙ З СВОЄЇ щедрої підтримки багатьох "ліберальних справ", створив комітет у стейті Нью-Джерсі, щоб поставити прізвище ліберального республіканця — конгресмена Андерсона на бюлєт стейту під час президентських виборів у листопаді ц.р., як незалежного кандидата.

НЕСТАЧА ПРАЦІВНИКІВ ДЛЯ ПЕРЕПИСУ в Нью-Йорку турбує Цензус-бюро, бо лишився вже тільки один тиждень, коли ці працівники перепису повинні розпочати відвідувати ті домівки й мешкання, жителі яких не вислали поштою своїх відповідей на анкети перепису, що їх вони дістали 31-го березня і теж через пошту. Цензус-бюро каже, що таких працівників перепису воно має лише половину, а це значить, що перепис в Нью-Йорку триватиме тиждень довше й коштуватиме значно більше, як досі передбачали.

КІЛЬКАНАДЦЯТЬ ТОРНАДО ПРОТЯГОМ всього двох днів викликали спустошення в тринадцяти стейтах, зруйнувавши велику кількість будинків і підприємств, убивши принаймні чотирьох осіб і скалічивши сотню. Офіційні джерела подають, що торнадо вдарило найбільше південний захід, південь і середній захід ЗСА, і вони пошкоджують ще більшу кількість торнадо, які народжуються з "родини" бур і гроз.

ІГОР ДЛЯБОГА ВІДІЙШОВ, ГАЛИНА СМІНДАК ВЕРНУЛАСЯ ДО "УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА"

Джерзі Сіті. — З кінцем минулого і початком цього тижня в редакції публікацій УНСоюзу зайшли дальші зміни, як з редакції англійського "Українського тижневика" відійшов ред. Ігор Длєбога і в склад цієї редакції увійшла, згідно до неї знову повернулася ред. Галина Сміндак. Після переходу ред. Зенона Снілика до редакції щоденника і тепер відходу ред. Длєбога, редакції тижневика відає ред. Романа Сохан-Гадзевич, яка працює в цій редакції постійно від закінчення своїх журналістських студій в Нью-Йоркському університеті дипломом магістра три роки тому. В цій редакції вона працювала принагідно вже і під час своїх студій.

Ред. Галина Сміндак, тоді ще під своїм дівочим прізвищем Перожак, працювала вже в редакції тижневика в 1957-58 роках, спочатку разом з першим, — можна б сказати — основоположником тижневика, тепер уже покійним ред. Степаном Шумейком, і описала самостійно, як одиниці редактор цієї публікації. Від постійної праці в редакції тижневика відійшла, вийшовши заміж за Йосипа Сміндака, відомого голов-

Ред. Ігор Длєбога при праці в редакції "Українського тижневика".

но з його праці в комбінатській організації Українські Американські Ветерани, яку він якийсь час очолював. Пані Сміндак, родом з Гамільтону, є професійною журналісткою з великим досвідом праці в канадських і американських засобах масової інформації. Від 1960-их років вона була також і постійним дописувачем до "Українського тижневика" (Закінчення на стор. 4.)

ІРАНСЬКІ ЕКСТРЕМІСТИ ПОГРОЖУЮТЬ УБИВСТВОМ АМЕРИКАНСЬКИХ ЗАКЛАДНИКІВ

Тегран, Іран. — Після того, як президент Джиммі Картер повідомив про зривання дипломатичних відносин З'єднаних Штатів Америки з Іраном і про застосування інших засобів тиску на теперішній уряд Аятолли Хомейні, головно встановленням стислої ембарга на доставку майже всіх товарів до цієї країни, та припинення видачі віз для іранських громадян, напруження між Вашингтоном і Теграном значно збільшилося. Фактичний керівник Ірану, релігійний фанатик Аятолла Хомейні наказав своїм прихильникам святкувати і радіти з приводу зривання зв'язків з Америкою, що раз публічно підтримав становище во-

юнівничих "студентів", що тільки вони мають право рішати у справі американських закладників, чим значно спричинився до поширення антиамериканської гістерії в Ірані, та поробив багато інших заходів, які можуть бути початком трагедії іранського народу.

Американський кореспондент в Теграні, Джон Кіфнер, інформуючи про події після виступу президента Картера каже, що "студенти", відчувачи виразну підтримку їхніх акцій з боку Хомейні, почали авторитарно складати різні, дуже часто суперечливі і суперечні заяви. У середині 9-го квітня ц.р., речники "студентів", відповідалі на запитання американської амбасаді і придержання закладників, заявили, що вони фізично знищать усіх закладників, яких вони називають "шпигунами" і "диверсантами", і підпалити приміщення амбасаді, якщо ЗСА зв'яжуться з будь-якою навіть найменшою військовою акцією проти Ірану. Нав'язуючи до виступів президента Картера, в якому не було жадної мови про будь-яку військову акцію, "студенти" заявили, що "кримінальні правлячі кола З'єднаних Штатів Амери-

ки" будуть відповідальними за погіршення долі чи навіть знищення американських закладників.

Свою заяву, у якій міститься також погроза підпалу американської амбасаді, "студенти" передали через крайову сітку телевізії, включаючи до неї, "погрозливі ревелії", тобто, мовляв, зізнання деяких закладників про те, як працювала американська амбасада в минулому. Очевидно, американські й інші закордонні кореспонденти та коментатори не знають, чи ці "зізнання" були зроблені під примусом, чи це фальшивка на все здібних "студентів", за плечима яких стоять урядові чиновники, зокрема Аятолла Хомейні.

У Вашингтоні Уряд ЗСА з великою увагою слідкує за розвитком подій в Ірані, а також за суперечкою, яка тепер розвинулася між Іраном і Іраком. Речники розвідки заявляють, що між цими країнами може прийти до військового удару, а тим самим і до пожевлених діяльності, включно з військом, противників Аятолли Хомейні. Ці ж речники кажуть, що такі збройні групи іранців перебувають в Іраку і пригортаються до зміни уряду в Теграні.

Державний департамент ЗСА звернувся до швейцарського уряду, щоб та країна заступала інтереси ЗСА в Ірані. Цю справу розгляне на своєму засіданні швейцарський кабінет, але поки що не передбачається жадних труднощів. Рішення в тій справі буде проголошено правдоподібно в середині 16-го квітня. Крім того, Державний департамент категорично заперечив твердження іранських екстремістів, що американська амбасада займалася шпигунством, хоч Вашингтон не заперечує, що в амбасаді були змонтовані деякі новітні підслухові апарати для слідкування за рухом советських стратегічних ракет і атомових вибохів.

Підготовляється Біографічний словник історії українців Канади

Вінніпег. — У зв'язку з 90-річчям українського поселення в Канаді, яке українська спільнота буде відмічувати в 1981 році, Українська Вільна Академія Наук у Канаді підготувала до друку "Біографічний словник історії українців Канади", що охоплюватиме життєписи передових громадян української канадської спільноти, які впродовж 90-річного поселення визначилися у праці в різних ділянках суспільного життя, наприклад, в літературі, мистецтві, в церковному житті, освітньому, економічному,

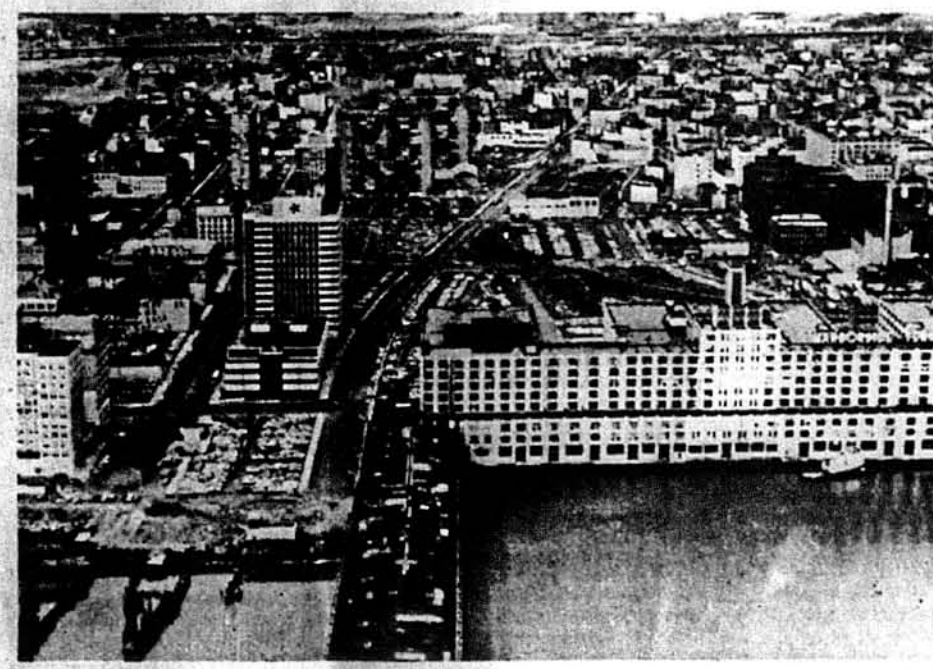
політичному, в ділянці науки, тощо.

Сюди входитимуть життєписи не тільки тих, які вже відійшли у вічність, але й тих, які працювали чи працюють зараз.

З уваги на те, що редакція "Біографічного словника історії українців Канади" веде опит при допомозі окремих запитників і не має адрес багатьох тих, які в такому словнику повинні бути, просимо всіх зацікавлених зголоситися на адресу: Historical Publications 296 Knowles Ave. Winnipeg R2G 1E2.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЛЯ УНС В ОСЕРЕДКУ ВЕЛИКИХ ПЛАНІВ РОЗБУДОВИ МІСТА

Джерзі Сіті. — Подану побіч фотознімку взято з місцевого щоденника "Дж. Джерзі Журнал" з 9-го квітня, яку там поміщено разом з вісткою про далекоїдучі плани перебудови і розбудови тієї частини міста, відомої досі як "Давнтаун" — "Долина міста" над Гудсоном і напроти великанського Світового торговельного осередку по другому боці ріки — такж "долішньому" — Нью-Йорку. Центральне місце в цій частині Джерзі Сіті займає могутня, 15-поверхова Українська Будівля УНСоюзу (на фото зазначена зіркою), у безпосередньому сусідстві якої, над берегом Гудсону, планується будова та влаштування надбережого парку, що буде прирасою міста та одною з головних атракцій для відвідувачів і туристів.

Міністр закордонних справ Ірану Садег Готзадег (зліва) долучився до тих, які "радісно" вітали прибулого із ЗСА колишнього іранського шарже д'фер Алі Агага (в центрі).

Москва розбудовує свою флоту

Москва. — Після Другої світової війни американські державні мужі і полководці мали тільки одне завдання на меті: подбати, щоб американські воєнки якнайкорше повернулися додому. Державні мужі і полководці в Москві зовсім інакше бачили своє завдання, а саме: використати досвід і здобутки Другої світової війни, щоб побудувати найбільшу мілітарну потугу в світі. Про більшовицькі успіхи на суші й у повітрі світ уже знає. Тепер, згідно з опінією експертів морського діла, приходить черга на моря й океани.

Як подає морський капітан Джан Мур, видавець найбільше компетентного джерела про морську плавбу і воєнні кораблі "Дейнс Файтінг Шипс", Москва незабаром почне випускати з корабельних верстатів в Миколасві, Мурманську, Владивосток нові роди воєнних кораблів, а між ними особливий тип бойового кружляка "Советський Союз" містимість тридцять дві тисячі тонн, з ядерним погонном і наймодернішим озброєнням. Цей тип корабля нагадує планований американський бойовий кружляк, продукцію якого припинено з огляду на величезні кошти. А СССР будуватиме таких дванадцять, очевидно, не оглядаючись на кошти. З великим поспіхом будують більшовики сорок тисяч тонних літаконосців типу "Київ", з яких "Київ" і "Менськ" будуть незабаром спущені на воду, а "Харків" є в будові.

На цьому не кінець. Як подає американський адмірал Томас Гейворд більшовики підготували будову ще більших кораблів цього типу. Одночасно стверджено, що корабельні верстаті в Мурманську будуть "супер бойовий корабель" містимість сімдесят вісім тисяч тонн, також з атомовим погонном.

Цього року припадає "п'ятирічка" плану советського початкового адмірала, творця нової російської морської потуги, Сергія Горшкова. Починаючи з 1965 року, адм. Горшков шоп'ять років переводить величезні воєнно-морські маневри під назвою Океан. Ще не відомо чи відбудуться маневри Океан 1980, але коли так, то можна очікувати різних несподіванок.

ЗВЯДКИ ЕКСПОРТОВИМ ОБМЕЖЕННЯМ ДО СССР, що їх зарядив президент Картер, сума цього річного експорту до СССР впаде на більше як 60 відсотків, тобто до півтора мільярдів. Зате імпорт з СССР до ЗСА збільшиться до одного мільярдів.

У БОННІ ВІДБУВСЯ СІМПОЗІУМ ПРЕДСТАВНИКІВ СЛОВ'ЯНСЬКИХ НАРОДІВ

Бонн, Німеччина (МА). — Тут, поблизу цієї столиці Німечки Федеративної Республіки, 28-го березня розпочався, а 30-го закінчився триденний симпозіум на тему: "Боротьба за права людини в Східній Європі". У нарадах, що їх влаштувала Політична Академія, Фонд Конрада Аденауера разом із Вільним Товариством Сприяння Приязні з Народом Чехо-Словаччини, взяли участь понад 50 політичних діячів, учених-емігрантів із Польщі, Росії, Чехо-Словаччини й України та журналісти, письменники, депутати Західної Німеччини.

На порядку денному першого дня симпозіуму була доповідь керівника справими опозиційної фракції Християнсько-Демократичного і Християнсько-Соціального Союзу в західнонімецькому парламенті депутата Гергарда Кунца з Берліну "Безпека і свобода в Європі" та виступ головного редактора газет "Райнше Меркур", "Христ унд Вельт" Людольфа Германна із Кельну "Основи християнства — альтернатива до соціалізму".

Керував симпозіумом міжнародний шаховий гросмайстер Людек Пахман, неодноразовий чемпіон Чехо-Словаччини, автор кількох канадських книжок з теорії шахової гри та на політичні теми.

Скликання симпозіуму було заплановане ще на початку осені минулого року. Тому, що вторгнення советської армії до Афганістану перебуває тепер в центрі уваги всього світу, який розцінює його як неспровокований напад СССР на нестворену країну, політична думка про політичне становище після цієї нової агресії Советського Союзу д-р Бруно Гек, що був міністром у кабінеті канцлера Аденауера, та відомий німецький політик граф Гунін, остання книжка якого видання журналу "Континент" Корнелія Герстенмайєр: співпрацівник радіостанції "Німецька хвиля"

було заплановане ще на початку осені минулого року. Тому, що вторгнення советської армії до Афганістану перебуває тепер в центрі уваги всього світу, який розцінює його як неспровокований напад СССР на нестворену країну, політична думка про політичне становище після цієї нової агресії Советського Союзу д-р Бруно Гек, що був міністром у кабінеті канцлера Аденауера, та відомий німецький політик граф Гунін, остання книжка якого видання журналу "Континент" Корнелія Герстенмайєр: співпрацівник радіостанції "Німецька хвиля"

КОРОТКІ ВІСТІ

У світі

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ З ТЕГРАНУ, атаки на копальні нафти і на засоби транспорту зростають. Величезна рафінерія в Абадані протягом останніх двох місяців поважаючо скоротила свою продукцію через численні акти саботажу. Невідомі особи обстрілюють ракети нафтові шибни, інші знов вибухівкою зривають нафтопроводів або підпалюють їх. Як повідомила іранська агенція Парс в місті Карманшах, осередку арабських поселень Ірану, ракета зірвала одну з головних pomp нафтової ропи. В цьому ж місті, яке лежить поблизу границі з Іраком, обстріляно ракетами місцеву рафінерію та зривано доставку ропи до неї, що спричинило затримку в продукції.

КРИВАІ ЗУДАРИ МІЖ ІРАКСЬКИМИ Й іранськими студентами в Багдаді в часі похорону двох жертв попереднього бомбового замаху, що його виконав у Багдаді іранський студент, набирають на силу. Зудари почалися вибухом гранати, яку знов кинув у масу учасників похорону іранський студент. Викликані відділи поліції зупинили зудари. В доповненні до попередніх інформацій з Багдаду подають, що в першій атаці згинув два іракські студенти і був ранений заступник прем'єр-міністра Тарік Азез.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА МАСИВНУ ОФЕНЗИВУ російських дивізій проти національних партизан в Афганістані і важкі удари завдані партизанам, спротиву їхнього не вдалося більшовикам зломити. Пакистанське радіо повідомило, що сорок три миль на північ від Кабулу партизани здобули советську летунську базу в Баграмі. Баграм був базою для більшовицьких гелікоптерів, звідки вони перевозили бомблення і артилерійський обстріл афганського населення.

ЗВЕРНЕННЯ В СОРОКОВУ РІЧНИЦЮ катинського морду видали численні дисиденти на чолі з ген. П. Григоренком, Леонідом Плющем, Владіміром Буковським, Наталією Горбаневською і іншими. Дотепер понад тридцять дисидентів підписали це звернення, щоб ушанувати пам'ять жертв большевицького масового морду. Листа підписів відкриті і дальші підписи наслідують.

ГІНДУСЬКА ЯНАТА ПАРТІЯ, НЕДАВНЯ привладна партія в Індії, яка поволодала перед останніми виборами, колеться далі. Яната партія на ділі була демократичною коаліцією, що виграла вибори 1977 р. і перебрала владу від того крила індійської Конгресової партії, яке підтримувало Індіру Ганді. В недавніх виборах знов виграла Індіра Ганді і стала прем'єр-міністром. Цілий ряд внутрішніх розладів, які сталися перед і після виборів внутрі Яната партії, а головню останній, звели її нанівес.

ТОКІЙСЬКИЙ ЩОДЕННИК "МАЙНІЧІ ШІМБУН" повідомляє, що японський міністр міжнародної торгівлі Йошітаке Сасаки виїжджає 27 квітня до Пекіну, де він між іншим запропонує позиту японського промислу в сумі мільярдів доларів спеціально для розбудови копальні вугілля в Китаї. З тих нових копальні Японія зобов'язується купувати сім мільйонів тонн вугілля кожного року.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати з газети матеріали, які порушують моральні та релігійні принципи. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Отримавши задрезовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65% міс. За кожну зміну адреси — \$0.50. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ТУРЕЧЧИНА В ОБОРОННІЙ СИСТЕМІ НАТО

Проблему оборонної системи НАТО значно послабили події в Ірані та Афганістані на особливо вразливому відтинку, а саме в Туреччині і Малій Азії.

Туреччина — це важливий член НАТО, але її роль у системі НАТО — часто проблематична з урахуванням її нестабільного внутрішнього положення та на відносини з Америкою, яку в Туреччині вважають „покровителькою“ Греції, а з якою Туреччина ще не покінчила конфлікту на острові Кипр.

Туреччина має 50 мільйонів населення і тим самим є наймогутнішою ісламською державою у тій частині світу. Її армія нараховує 500,000 вояків, і після військового контингенту ЗСА, це найчисленніша армія в системі НАТО. Туреччина — це єдиний член НАТО, що має спільний кордон зі СРСР, як і Іраном, Іраком і Сирією. Її основний мілітарний потенціал має і матиме в майбутньому величезне значення для східного Середземного моря, Близького Сходу й Азії.

Проте, хоча положення Туреччини становить собою велике стратегічне значення, в загальному Захід не звертає уваги на теперішній внутрішній заколот у цій країні, де прокомуністичні терористичні організації ведуть беззастановну терористичну акцію. Офіційні джерела поділяють, що терористи переслідують 50 осіб в тижні; 19 провінцій втрачають наглі суди і недавно терористи спаралізували Стамбул та прибережне місто Ізмір.

Причиною внутрішнього хаосу в Туреччині є не тільки марксистський терористичний рух, але також нестабільне фінансове положення та сто відсоткова інфляція.

Правда, прем'єр Сулейман Демірел перевів далекоїдучу економічну реорганізацію, яка при допомозі Заходу, зможе усталізувати країну. Існують ще інші позитивні явища в Туреччині, одним із них є те, що союзна армія Афганістану призвала до ближчої співпраці між ЗСА і Туреччиною, між якими в минулому прийшли до погіршення стосунків з урахування турецько-грецького конфлікту на Кипрі та американське ембарго на доставку зброї для Туреччини. В січні ц.р. ЗСА та Туреччина підписали новий договір, який забезпечив американські мілітарні бази в Туреччині, включно з підшулю-обсерваційними постами для американців. Але ще досі американський уряд не впровадив у життя постанов цього договору, і Білий Дім ще їх не представив Конгресові.

Внутрішнє політичне положення Туреччини дуже подібне до тієї ситуації, яка заисувала в Ірані в січні 1979 року, перед приходом до влади Аятолли Хомейні. Деякі перестороги американському Конгресові недавно передала Дослідча Служба Конгресової Бібліотеки, стверджуючи послаблення турецької армії та потребу модерного озброєння, якщо Туреччина має сповнити свої зобов'язання відносно НАТО.

У березні ц.р. Туреччина повідомила своїх західних союзників, що в тій країні виникла нагальна потреба 3-мільярдової допомоги для підтримки для рятівання турецької економіки; ця допомога може прийти від Міжнародного Монетарного Фонду, або від Світового Банку. Але ЗСА та інші країни Заходу, в яких є зрозуміння для фінансової потреби Туреччини, постановили дати остаточне рішення щодо цього з початком квітня ц.р.

Зовсім ясно, що навіть найменша провокація допомоги Туреччині може призвести до катастрофічної кризи в Туреччині. Тому, зокрема президент Картер, згідно з договором з Туреччиною, повинен домотати від Конгресу ухвалення цієї допомоги для цієї країни. Америка також повинна взяти провід в організуванні цієї 3-мільярдової допомоги, яка, на думку знавців, вистачальна для зміцнення Туреччини, як надійного і важливого члена НАТО.

Цим більше, коли взяти до уваги, що така допомога є далеко менша від тих втрат, які могли б зазнати НАТО і Америка, якщо б Туреччина пішла шляхом Ірану чи Афганістану. А цієї можливості не можна виключити.

Я. Гайвас

НАСТУП ТРЕБА ВІДБИТИ!

Оклик: „ловіть злодія!“ належить до найстаріших і найбільше випробуваних трюків злодішських професіоналів. Але, послугуються ним також і інші професіоналісти. А вже неабиякими експертами у цьому відношенні є більшовицькі пропагандисти і політичні та державні мучі.

Завойовницькі успіхи Москви на протязі останніх років, а вкінці інвазії на Афганістан, врешті-решт починають відкидати очі світові, хоч іде цей процес дуже поволі. Все ж таки, хоча яка голосна більшовицька пропаганда, але вона навіть в тому стані, який у світі тепер існує, не всилі успокоїти загальне схвилювання, ані припинити обурення. Побачивши це, кремлівські володарі переходять до генерального наступу. І цим разом, як уже раніше, вони організують загально-світлову „офензиву миру“. Західна преса заздалегідь повідомляла про це, передаючи відкриття барабанного вогню більшовицької пропаганди літом 1980. І не багато вона помилилася. Із загально доступних інформацій виходить ясно, що ми стоїмо напередодні більшовицького „мирового наступу“. Першими в цьому наступі, згідно з планами „вождів світової революції“, мали б бути комуністичні партії Європи. Власне ті партії, які розпоряджаються найбільшою кількістю видатних інтелектуалів, мають розвинені і впливові видання, мають доступ до керівних кіл західно-європейських суспільств і географічно діють в обширі, на якому буде багато вирішуватися.

Але в Москві знають, що тепер вони вже не можуть доручувати комуністичним партіям європейських народів виконання різних наказів, як це було колись. І тому рішення скликати конференцію європейських комуністичних партій і на ній „демократичним способом“ довести до заплянованих Москвою постанов, знаряддя для скликання цієї конференції стали французька і польська комуністичні партії (в Польщі комуністи виступають під назвою Об'єднаної Польської Робітничої Партії). Ці партії вже вислали спільне запрошення іншим комуністичним партіям різних країн Європи до Парижу на 28-29 квітня ц.р. Ціль конференції: оборона миру й боротьба за роззброєння. Таким чином Москва, яка на людських очах підпорядкувала собі останніми роками ший ряд країн і наставила там відданих собі кукли-уряди, а в Афганістані зробила це саме при допомозі прямого збройного нападу, по-

чинає кричати „лови злодія“, та ще й хоче заставити до цього інші комуністичні партії тому, бо її словам мало-хто хоче вірити.

Мир і роззброєння-гарна ціль, але пощо для цього аж конференція та ще й комуністичних партій? Чи не легше й простіше звернутися з апелом до Москви і зажадати, щоб вона вивела свої війська з Польщі, Чехословаччини, Мадярщини, Німеччини, Афганістану? Або запропонувати Політбюрові припинити, або бодай зменшити продукцію танків, гармат, бойових літаків, якими більшовики так перевищують Захід? Або натиснути на неї, щоб менше рублів видавало на ракети і хімічну зброю, а більше на харчі, мешкарські приміщення, взагалі побутові потреби населення? Ясно, що це було б і легше і доцільніше, але ж не мир і роззброєння має на увазі „штаб світової революції“ у Москві і його поплечники у світі, а зовсім щось іншого.

На шість, розуміють це вже навіть деякі комуністичні і ліві партії та їхні лідери. І тому деякі з них ризикують заявити, що до Парижу на роблення промосьовського вітру не поїдуть і не причиняться до того, щоб Москва а) не зважаючи на агресивну політику в світі ставала чемпіоном світового миру, б) допомагати їй приспати світову опінію і сторожкість загрозених нею країн і таким чином готувати ґрунт для подальшої експансії російського імперіалізму, в) повернула їх назад до ролі беззвільного знаряддя російської політики, як це було колись.

Досі до цієї самозрозумілої і чесної постанови приєднались три європейські партії: югославська, італійська, єспанська. Рівночасно з тим виникла ініціатива зорганізувати справжню конференцію миру, з участю соціал-демократичних, соціалістичних і комуністичних партій Європи. Ініціатива ця дуже свіжа, але вона абсолютною заслугою на підтримку. Йдеться бо про те, щоб не приглядалися безчинно маневрам російських агресорів, щоб вирвати з рук комуністів аргумент, будь-то би вони і вони єдині консеквентно обстоюють мир і співпрацю між народами світу, та щоб допомогти всім тим, навіть комуністичним партіям у світі, що став знаряддям більшовиків, скинути зі сцени пута промосьовського поплечатства.

Наступ, що його починають більшовики на широкій світовій арені, треба відбити, заки зуміли вони розвинути його й поширити, бо чим далі, тим важче буде це зробити.

ІРАКСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО повідомило, що у відплату за участь у терористичних актах уряд Іраку прогнав іранського дипломата. При цій нагоді агентство офіційно звинуватило іранські державні чинники в участі в терористичних актах на терені Іраку, а Аятоллу Хомейні назвало „расистським лунатиком“.

Богдан Ребрик

„РОСІЯ ЗАВЖДИ БУЛА ТЮРМОЮ НАРОДІВ“

До речі, пробачте, пане Мільнер, я забув про найголовнішу настанову режиму, а саме, що революційна класа створює державу, в якій все стає з ніг на голову, пам'ятаєте? Ось де собака зарита! Це фашизм чи кому іншому не можна пригноблювати інші країни, а комунізм — можна, бо його глоблення „прогресивне“. Це Пліночету не можна боротися з ворогами батьківщини, а Таракі й Хомейні можна навіть вішати. Тепер зрозуміло, чому захоплення і окупація радянських режимом японських, китайських, німецьких, фінських земель сприяв виключно зміцненню миру в усьому світі. А законні претенсії Японії або КНР на повернення їхніх земель є небезпечними передумовами нової війни.

Але я відійшов від теми. Повертаюся до проблем своєї нації: у часи подій, пов'язаних зі зміном Вашого Кромвеля і нашого Б. Хмельницького, ми за чисельністю не поступалися англійцям. Сьогодні Ви далеко попереду не лише за чисельністю. З тієї ж причини, що привела мене до концтабору і змусила мене писати до Вас. До речі, я не певен, що нас дійсно 40 мільйонів. Число узятє з радянських джерел, а там можливе усяке: скільки нажме партія нарахувати, стільки й нарахують. Не вірте? Даремно. Ви, напевно, читали у „Новом часі“, що на Україні є Комуністична Партія України. Навіть є ЦК КПУ та її перший секретар В. Щербинський. Правда, він такий український, що не володіє українською мовою і звертається до українського народу на іноземній мові, це й до того без перекладача! Смішно? Страшно! Але головне — попереду. Є в нас обкоми КПУ, є райкоми, навіть „з'їзди КПУ проводять“, але самої КПУ нема. Фокус? Іще гірше! Трюк незалежності!

Обидіть зі свічкою в руках уся „електрофікована“ Україна: кожного члена КПУ Ви не знайдете! Навіть сам перший секретар, згідно з його власним партвизитом, що лежить у його літній кішени, не є членом КПУ. Чудеса! Сміх і сльози! Що там, скажете Ви, якась книжка, в порівнянні з правами, які має ваш народ! Так, дійсно, прав у нього багато, тільки біда в тому, що всі вони зведені до одного. Узяти, наприклад, політичні права. Партія наша розумна, вона навіть знає, що людина, прагнучи любити всіх, розпоршує свою любов і не може посправжньому любити жадного. Так ось, щоб вона не розпоршувала свого кохання, а любила сконцентровано і не будь-кого, хай любить рідну комуністичну

партію, а любов свою доводить вихваланням. На виборах така сама концентрація — один кандидат — вибираєть і будь-який! Демонстрації? Будь-ласка. Навіть два рази на рік і тільки на те, щоб навесні кричати голосно „слава партії“, а восени ще голосніше „партії слава!“

Цікаво? Дуже. Головне, щоб любов була сконцентрована. Ну, а якщо знайдуться в країні ті, що в слові „плуралізм“ зуміли розібратися? То цих також можна і навіть треба сконцентрувати... Так, Ви цілком правильно здогадалися... в таборах. Тому ж вони і називаються концентраційними. У Вас чогось подібного нема?

Зате ж у Вас є безробітні. І видно, що ніколи Ви їх не побудете. Хіба можна безробітним платити? За що? А чому Вам не зробити так, як у нас? конституційно вводити трудову повинність і принцип: хто не працює, той не їсть. Ні, нічого у Вас, буржуазі, не вийде. Замучать Вас пороки. Інша справа в нас. У нас — Сибір. Величезний і холодний. Земля в нас селянська, заводи належать робітникам, все наше.

Тільки те, що земля виродить, а заводи виробляють — не наше. Працой і не обурюйся. Нема, наприклад, праці там, де живеш, у Львові, їдь у Челябінськ, якщо там нема, їдь ще далі. Але спробуй не трудовлаштуватися протягом трьох місяців — у ГУЛАГІ вакантних місць стане на всіх 600 грамів пайку, також. А профспілка, спитайте Ви? Так це ж школа комунізму. Її завдання — збирання членських внесків, допомагати адміністрації зміцнювати трудову дисципліну, товкти робітникам про те, що вони є справжніми господарями — держави й підприємства. А питання про платню — так на це ж є рідна партія. Її краще знати, що потрібно „господарям“ країни. Та й сама платня — це буржуазний пережиток. Головне — це трудитись, трудитись, трудитись. Експлуатація людини людиною? Але ж у цій державі експлуатація — це благо. В цій державі все дозволено. Навіть жінок зрівняли з чоловіками, щоб примусити їх тягати залізні шпалі, носити бетон, цеглу та інші тягари на будівництві. А жінка-колгоспниця?

Та сама, що на її спині й потіскає в руках тримається все „прогресивне“ колгоспне господарство? Це ж її перетворено на тяглову худобу. А не було б цієї рівноправності, то не лише пшеничку довелось б купувати в буржуазному світі.

(Продовження буде)

ПОЖАВЛЕННЯ НА КУРДСЬКО-ІРАНСЬКОМУ ФРОНТІ

Зимова погода в горах Курдистану і зв'язані з нею труднощі причинилися до застою в визвольній боротьбі курдів в Ірані. Так само іранські військові частини не виявили великої охоти до оперативної ініціативи. З приходом весняної погоди положення змінюється.

Невідомо, припадков, чи у висліді попереднього планування курдські повстанці видали зустрічний бій іранським військовим частинам в околиці населеного пункту Ошнів, де народився мулла Мустафа Барзани, великий курдський національний провідник, що недовго помер на раху в ЗСА. Барзани належав до тих типів для визвольної боротьби народів провідників, який ціле своє життя віддавав тій боротьбі.

Бій під Ошнів відбувся після невдачі переговорів між іранським урядом і генеральним секретарем Курдської Демократичної Партії, Абдуром Раманом Квасемлі, і релігійним провідником курдів шейхом Есфендіром Госсейні. Після того Квасемлі зорганізував в Магабаді, столиці Курдистану, велике публічне зібрання, на якому заявив, що після невдачі переговорів за автономію Курдистану, курди мусять знов взятися до зброї. На це відповів президент Ірану Бани-Садр, що

нова рунда переговорів може відбутися щойно тоді, коли курди зложать зброю і піддадуться. Так само Ісламська Революційна Рада відкинула вимоги курдів.

Теперішні курдські провідники нав'язують свою боротьбу до Курдської Автономної Республіки, яка постанала була під кінець Другої світової війни, зі столицею в Магабаді, а її керівництво тісно співпрацювало з Москвою, що окупувала цю частину Ірану згідно з домовленнями з альянтами. На категоричну вимогу тодішнього президента ЗСА Гаррі Трумана червоні війська залишили Курдистан, а війська шаха без труднощів відбили назад ці терени. Президента Курдської Автономної Республіки, д-ра Рагіма Квазі, на наказ шаха повішено, а військовий командир загінний генерал Мустафа Барзани, подався до СРСР, де пробував довгі роки і був найменований почесним генералом Червоної армії. Тепер син колишнього президента Рагіма Квазі повернувся, після 33 літнього побуту, з Москви і є одним з чолових провідників курдських самостійників. Власне він був однією з членів курдської делегації до Теграну, яка скінчилася невдачею, після чого почалися нові бої.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ІСТОРИЧНИЙ СИНОД

Під заголовком „Історичний Синод“ появилася у „Свободі“ з 1-го квітня ц.р. 75. редакційна стаття, у якій в кінцевому розділі вкралася помилкова нотатка:

„Архiepіскоп-митрополит Мирослав Любачівський, новообраний Синодом і затверджений Папою коадьютор Блаженнішого Патріарха Йосифа, є — мабуть — єдиним між теперішніми ієрархами УКЦ у вільному світі випускником Львівської Богословської Академії та учнем Патріарха Йосифа, тоді ректора цієї Академії“.

В ім'я історичної правди треба ствердити, що в Богословській Академії у Львові під проводом її основника та тодішнього ректора, Патріарха Йосифа, набиралися основного знання та розвивали любов до рідної Церкви й два теперішні Владики:

Преосвященний Ізидор Борейський з Торонто, Канада та Преосвященний Іван Прашко з Австралії.

Коли Боже Провидіння не шадило хрестів нашому

Михайло Бойко

Орандж, Конн.

КАВЦІЮ У ВИСОТІ ДВОХ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ визначив суд в Івенстоні, Іл., де арештовано одинадцять пуерторіканців, запліднених у терористичних акціях. Між арештованими знаходиться Карлос Торрес, запліднений у організуванні і виконанні ряду бомбових замахів, що їх донала організація пуерторіканських сепаратистів.

„КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ“

Україна багата патріотичними українськими родами, що чимало праці та труду вклали в розвиток української культури, мистецтва, а то й своєю муравлиною працею причинилися до піднесення національної свідомості народних мас, до розбудови нашого життя. Усі ці роди можна назвати глибинними стовпами, на яких росла й розвивалася українська нація, не зважаючи на поневолення, на всі ці страшний лиха, що падали на наш народ і дали йому можливість не то що не згинуть, а й розвиватися та продовжувати боротьбу за свою самобутність.

Сьогодні хочемо зупинитися на роді Плеваків у зв'язку з тим, що один з його представників Петро А. Плевако закінчив саме тепер 92-й рік життя і відсвяткував річницю ювілей, 65-річчя свого подружжя, разом зі своєю дружиною. Історія цього роду пов'язана з Харківщиною, з містом Куп'янка. Петро А. Плевако у своїх спогадах пише, що дід його помер вже під час революції 1917 року, маючи 80 років. Українські народні пісні, що їх дід співав своїм прекрасним баритоном, були цим глибоким корінням, з якого виростала національна свідомість купецької родини Плеваків. А взагалі, як це і було в інших українських родах доревольційної України, ця національна свідомість у родині Плеваків, як пише Петро А. Плевако, формувалася „як стихійний вияв нашого внутрішнього українського світу, який зформовався у побутовій атмосфері діда Павла, чарівних околиць Дворічної й українських пісень тітки Ганни Павлівни“.

А згодом ця свідомість почала формуватися під впливом української літератури, зокрема під впливом Шевченка. Брат Петра Антоновича Плевако, відомий український літературознавець Микола Плевако, вже за гімназійних часів був ентузіастом українського культур-

ного життя, тоді познайомившись із проф. Сумцовим. Згодом проф. Сумцов на довгі роки став його улюбленим учителем і під його керівництвом Микола Плевако перетворився на передового українського літературознавця.

Петро Антонович Плевако після більшовицької окупації наших земель, опинився на еміграції, спершу в Відні, потім у Парижі. В своїх спогадах, помічених у збірнику праць Миколи Плевако, виданих в Парижі заходами Петра Антоновича, він пише, що світла літературно-наукова кар'єра Миколи Плевака в Харківському університеті перервалася у наслідок наростання терору за сталінських часів в Україні, терору, що знищив не тільки Миколу Плевака та інших братів Петра Антоновича, а й сотні тисяч інших передових людей України. „Десять наприкінці 20-их років вістки про брата почали приходити все рідше і рідше, — пише Петро Антонович — і нарешті Микола зовсім перестав писати... Лише після Другої світової війни, від нових емігрантів, що знали особисто мого брата, я довідався, що мого дорогого брата Миколу вже більше на світі немає. Згинув він... в далекому більшовицькому заслани“.

Страшна доля, яка стрінула Миколу Плевака й десятки тисяч інших українських культурних діячів, була водночас і трагедією українських патріотичних родів, які саме несли на своїх плечах увесь тягар українського відродження як за часів царської Росії, так згодом у підсовєтській Росії. Треба сказати, що більшовики таким чином нищили саме базу цього українського національно-політичного й культурного відродження, надіючись таким чином підкопати коріння українства. Візьмім для прикладу саме рід Плевако. Як пише Петро А. Плевако, у його діда Павла було десятеро дітей, п'ять синів і п'ять дочок. А в батька Петра Антоновича було чотири сини — Микола, пізніший відомий вчений літературознавець, найстарший — Петро, а там Семен, і наймолодший Шашко. І тільки найстаршому Петрові довелося дожити глибоких років на волі. Микола згинув у совєтських концтаборах це саме сталося з Семеном, наймолодший же живе в Україні.

Високо нести прапор свого роду прийшлося нести, на чужині, найстаршому з роду — Петрові Антоновичеві. Як ми вже сказали, після упадку української державності, він

опинився на еміграції, спершу у Відні, а згодом в Парижі. Париж мав бути етапом на шляху до дальшої мандрівки. Але доля судила інакше. Петро А. Плевако залишається тут жити напостійно й його життя та праця, це продовження праці його роду для добра української справи. Заки перейти до його діяльності на чужині варта ще раз коротко зупинитися над його життям. Петро А. Плевако закінчив Харківський університет, адвокатську практику відбував в канцелярії відомого українського діяча й патріота Миколи Міхновського. Під час революції він з рамени Української Соціал-Революційної партії кандидатом 1917 року до російських установчих зборів (список кандидатів був опублікований в „Робітничій газеті“ ч. 178 за 1-ше листопада 1917 р.).

У тому ж часі він стає членом Української Національної Ради, працює в міністерстві шляхів УНР як директор одного з його департаментів, тоді ж обирають його заступником голови Українського комітету залізничників й чимало причиняється до того, що серед залізничників, великою мірою у той час русифікованих — починається український рух. Та не довго довелося залишатися на своїй землі та працювати в користь відновленої української державності. Як надійного фахівця, уряд УНР вислав Петра Антоновича за кордон студіювати організацію залізниць, але назад повернутись на батьківщину події не дозволили, вона опинилася під новою більшовицько-російською окупацією.

Життя час Петро Антонович перебував в Відні, згодом 1925 року замішав у Парижі, де розгортає жаува громадську діяльність. Окремою, незабутньою для прийдешніх поколінь української еміграції заслугою Петра Антоновича була придбання приміщення для храму Української Православної Церкви в Парижі. Петро Антонович був цією рушійною силою, він найбільше причинявся для здійснення цього великого задуму. Довгими роками Петро Антонович їздив по країнах замішав українців на чужині та збирав потрібні на це фінансові засоби. Комітет будови храму св. Симона в Парижі існував з 1933 року, його душою був Петро Антонович Плевако й роками поковував неможливі труднощі, щоб завершити почате діло. Окремого храму не довелося побудувати у зв'язку з неймовірними коштами,

але 1938 року вдалося Комітетові за зібрані гроші та за продажу нерухомості парафії УАПЦ при вул. Гасні-Гі в Парижі, купити великий будинок у гарній ділянці Парижу при рю де Палестин, де, після переведення реставраційних робіт, знайшла приміщення не тільки православна церква, а й Бібліотека ім. Симона Петлюри. В той час Петро Антонович стояв вже напередодні свого 80-ліття. Дім куплено на ім'я Братства св. Симона, незмінним головою якого дотепер є Петро Антонович. Останньою він закликав при Братстві ім. св. Симона ще й Фундацію свого і своєї дружини імені, давши на цю фундацію княжий грошовий дар.

Та громадська активність Петра Антоновича на цьому не обмежилася. Він постійно працює у різних організаціях. Він — постійний член Митрополітальної Ради УАПЦ уже з 1953 року, учасник усіх Соборів УАПЦ, голова Організаційної комісії для підготовки надзвичайного Собору УАПЦ, що відбувся в Парижі 1973 року. Крім того він взяв участь в об'єднанні всіх відгалужень Українських Православних Церков. Петро А. Плевако з великою радістю прийняв вістку, що під час II СКВУ здійснилася його довголітня мрія, українські православні Митрополії об'єдналися духовно в одну Українську Православну Церкву, хоч існують три єпархії.

Великою заслугою Петра Антоновича було видання власними коштами творів його молодшого брата Миколи Плевака — видатного історика й дослідника української літератури. Щедро рукою Петро Антонович фінансує й інші видання, як ось, наприклад, збірку сатиричних есеїв Р. Рахманного „Червоний сміх над Києвом“. З його ініціативи Братство св. Симона в Парижі стало довичним членом-фундатором Колегії ім. Андрея в Вінніпегу.

Наукове Товариство ім. Шевченка — Європейський Відділ, іменував Петра А. Плевака членом-прихильником НТШ за його щедру підтримку для цієї заслуженої наукової організації.

(Закінчення на стор. 3)

„КОЗАЦЬКОМУ РОДУ...”

(Закінчення зі ст. 2-ої)

На закінчення варту привести слово зі статті, що появилася в „Нових днях” за лютий 1974 року з приводу 85-річчя Петра Антоновича Плевака, в ній пишеться: „Невидима сила вічно могутнього духу української землі яка породила так багато стійких тілом і духом синів, а серед них прометеїстським духом обдарованого нашого ювілята Петра Антоновича — частенько обдаровує і довговічністю відданих українській ідеї діячів, таких потрібних „для народу, що вгору йде”, до завершення петлюрівського руху”.

В ЧАС, КОЛИ КРАЇНА РОЗПОЧАЛА СПРАВЖНЮ боротьбу з інфляцією, ті, що дістають чеки Соціального забезпечення, вже в липні ц.р. дістануть найбільшу досі підвишку на чеках. Підвишка викликана намаганням Уряду вирівняти суми Соціального забезпечення з ростом коштів на прожиток. Ці чеки збільшаться на 14 або більше відсотків. Пересічний чек на 295 дол. збільшиться до 335 дол. Ті, що дістають максимум чек 570 дол., дістануть 650 дол. місячно. Загальне збільшення виплат на чеки Соціального забезпечення коштуватиме Урядові ЗСА 15 мільярдів доларів і досягне рекордного річного бюджету для Соціального забезпечення — 123 мільярдів доларів.

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ, 13-го КВІТНЯ 1980 Р.

Український Православний Цвинтар Церкви-Пам'ятника св. ап. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВСЕЛЕНСЬКА ПАНАХИДА

за Батьків, Матерів, Братів, Сестер наших і Тих, що життя своє віддали за правду і Церкву Христову і Державність України та спочивають на цьому освяченому цвинтарі.

Год. 9:30 ранку — СОБОРНА АРХІЄРЕЙСЬКА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ, яку очолить Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ у супроводі Архiepіскопів МАРКА та КОНСТАНТИНА в допомозі околничного ДУХОВЕНСТВА.

Год. 12-та дня — СОБОРНА ПАНАХИДА коло Хреста-Пам'ятника на цвинтарі.

Год. 12:45 по пол. — після відправи Загальної Панахиди, початок відправ ПАНАХИД над могилами.

У цій Всенародній Панахиді візьмуть участь всі військово-ветеранські організації, а також молодіжні організації: П'яст, ОДУМ, Ліга Православної Молоді, СУМ-А та інші церковні організації, всі зі своїми прапорами.

Не забудьте зложити свій щедрий дар на будову дому Української Куптури, що будується у пам'ять 1000-РІЧЧЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ.

Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА

Увага! Паркування авт та автобусів на терені нового маейку. В'їзд з Davidson Avenue.

В суботу, 17-го травня 1980 року

в приміщенні Українського Інституту Америки в Нью Йорку

відбудеться

УРОЧИСТЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

30-ЛІТТЯ УВАН у США

Заплановано наукову Конференцію (доповіді — Ярослав Білінський, Василь Омельченко, Омелян Прицак, Юрій Шевельов), Товариську Зустріч членів та прихильників Академії і Концерт.

Докладна програма буде подана пізніше.

Управа УВАН у США

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

повідомляє ВП. Громадянство, що

ДВАДЦЯТИЙ НАУКОВИЙ З'їзд УЛТПА

відбудеться

27, 28 і 29-го червня 1980 року в готелі „Пляза” — Центр Відродження Детройту Детройт, Мічиган

ПРОГРАМА З'їзду:

П'ятниця, 27-го червня 1980 р.:

Год. 3:00-6:00 по пол. — Реєстрація

Год. 7:00-12:00 веч.

Вечіркова зустріч у бенкетовій залі „Макінак”:

Коктейль

Вечеря

Концерт мандолінової оркестри

Забава

Субота, 28-го червня 1980 р.

Год. 8:00-11:30 ранку — Симпозіум дитячих хворіб.

Год. 11:00-12:00 полудня — Відкриття З'їзду.

Год. 12:00-1:30 по пол. — Спільний обід.

Год. 2:00-5:30 по пол. — Симпозіум дитячих хворіб (продовження).

Год. 6:30-2:00 ночі — Бенкет і забава в бенкетовій залі „Колумбус”.

Неділя, 29-го червня 1980 р.

Год. 10:00-12:00 полудня — Ділова Конференція.

Зголошення участі у З'їзді просимо слати на адресу:

Ukrainian Medical Association of North America

P.O. Box 36305, Grosse Pointe Shores, Mich. 48235

Кімнати замовляти в готелі:

Detroit Plaza Hotel, Renaissance Center

Detroit, Mich. 48243

(Ukrainian Medical Convention)

Господарем З'їзду є Мічиганський Відділ УЛТПА

ВИСТАВКА О. БУЛАВИЦЬКОГО В ГАЛЕРІЇ ЕКО

Детройт, Міч. — В п'ятницю, 18-го квітня ц.р. о год. 7:30 вечора тур в Галерію ЕКО при 4437 МекКінлей у Воррен, Міч. відбудеться відкриття мистецької виставки картин Олександра Булавицького. Виставку можна буде оглядати до 27-го квітня включно від год. 11 до 6-ої вечора, крім середи.

ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ УКУ

Ірвінгтон, Н.Дж. — Український Католицький Університет ім. Папи Климента у Філадельфії і Українське Патріархальне Товариство — Відділ в Нью-Йорку-Ірвінгтоні влаштовують весняні семінари на тему: „Символіка і значення українського обряду”. Перший такий виклад проф. Григорія Лужницького відбудеться у п'ятницю, 11-го квітня ц.р. о год. 6:30 вечора в Українському Народному Домі при 140 Проспект евеню в Ірвінгтоні. Оплата за один виклад 3 долари; за три виклади 8 доларів.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нью Гейвені, Конн.

повідомляє, що

в неділю, 27 квітня 1980 р., о год. 2:30 по пол.

в залі Української Католицької Церкви

при Ньюбурн Стріт, Лудлов, Масс.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

1. Відкриття і вибір Президії.
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
3. Звіти Управ і Контрольної Комісії.
4. Дискусія над звітами.
5. Удільнення абсолютної уступачої Управі.
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії.
7. Доповідь д-ра ІВАНА О. ФЛІСА, головного передсідника УНСоюзу.
8. Запити до представника УНС.
9. Затвердження плану праці на 1980 р.
10. Внески і запити.

У зборах обов'язково повинні взяти участь члени Окружної Управи, Урядовці і Конвенційні Делегати наступних Відділів:

12, 23, 52, 54, 59, 67, 84, 101, 138, 207, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

У Зборах візьмуть участь:

Д-р Іван О. Фліс, головний передсідник УНС
Проф. Іван Телюк, головний контролер УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУПроф. Іван Телюк
почесний голова
Тарас Сливинський
секретарД-р Михайло Снігурович
голова
Василь Добчанський
касир

Осередок СУМ-А в Картерет, Н. Дж.

влаштує

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

в суботу, 19 квітня 1980 р., о год. 9-й веч.

в парохіальній залі св. Димитрія

681 Roosevelt Ave., CARTERET, N.J. (Exit 12 N.J. Turnpike)

Грає оркестра „ІСКРА”

Вступ. дорослі \$6.00, студенти \$4.00

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Комісія Зв'язків

запрошує Шановне Громадянство на

ІНФОРМАТИВНИЙ ПАНЕЛЬ

„Конференція жіночої декади у Копенгагені”

що відбудеться у суботу, 19-го квітня 1980 року, о год. 3-й по пол. в домі Союзу Українок Америки, 108 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й.

У ПАНЕЛІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

С. Карпінська, О. Процюк, Д. Рак, Р. Куделя, В. Кузьмич, М. Нестерчук, Д. Степаняк, О. Щурова.

Обговорені будуть такі теми: Нові напрями праці жіночих організацій; Темі Конференції: „Праця, освіта і здоров'я жінки”; План участі Української Делегації у Конференції.

Христос Воскрес!

Веселих Свят ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

бажаю

Його Блаженству Блаженнішому Йосифові, Главі Української Помісної Католицької Церкви, Високопреосвященним Владикам Українських Католицьких Єпархій у вільному світі, Всечеснішому Духовенству, всім нашим Прихильникам і Жертводавцям.

При цій нагоді пригадуємо, що пожертви на будову української церкви св. Андрія і місійного осередку ім. Слуги Божого Митрополита А. Шептицького в Єрусалимі.

можна пересилати на нашу адресу —

REV. CASIMIR ROSZKO

ECUM. CHRIST CHILD CENTER

27/403 Nazaret, Israel

і також в ЗСА до „Самопомочі”

SAMOPOMICH

2351 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622

За зложені до цього часу пожертви, щиро дякую та подяку, що відправляю кожній неділі Святу Літургію за наших жертвених Добрадів.

СПОРТОВА ШКОЛА

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”

відбудеться на протязі 3-ох тижнів в часі

20 липня до 9 серпня ц.р.

для дітей і хлопців - 6 - 16 років

на Оселі УСБ „Верховина” в Глен Спей, Н. Й.

По інформації писати:

UKRAINIAN SITCH SPORTS SCHOOL

680 Sanford Avenue

Newark, N. J. 07106

„Св. Софія” — Релігійне Товариство

Українців Католиків

Листа ч. 43. Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра Дениса Несторовича

на ПАТРІАРХІЙНИЙ ФОНД зложили:

100.00 дол. — Феденко С. А.;
по 25.00 дол. — Балтарович Л., Мороз Р. О.;
по 20.00 дол. — д-р Король В. Н., д-р Сілецький Р. Е., Дубицька Н., Дубицький М. С.;
15.00 дол. — Праніс П. Н.;
по 10.00 дол. — Климишин С. Е., Куницький М. Н., Сена Я., Конюх П. Д., Плавин М. Н., Шуровський С., Бахстер О., Манковський.

Користі для родини забезпеченого

Коли робітник починає діставати пенсію, певні члени його родини також мають право на пенсію. Соціальне забезпечення має в програмі забезпечення родини:

Дружина забезпеченого робітника має право на пенсію в сумі 50 відсотків пенсії свого мужа, якщо вона почне брати пенсію у 65 років віку. У віці 62 роки вона дістане тільки 37½ відсотка пенсії свого мужа. Тоді, якщо вона розпочала брати пенсію в 62 роки, вона буде діставати нижчу пенсію навіть коли досягне 65-го року життя. Дружина може дістати пенсію також у будь-якому віці, якщо вона дає про дитину свого чоловіка до 18 років життя або якщо дитина каліка. Дружина не дістане пенсії на рахунок свого мужа, коли вона дає про дитину старшу як 18 років. Така дитина сама дістає пенсію по своєму батькові, якщо вона студент.

Розведена жінка діставатиме пенсію на рахунок праці свого колишнього чоловіка, якщо вона була з ним одружена щонайменше 10 років. Пенсія розведеної жінки також вносить 50 відсотків пенсії колишнього чоловіка, якщо вона почала діставати у 65 років життя, а 37½ відсотка, якщо — в 62 роки життя. Так само розведена жінка може діставати пенсію у всякому віці, якщо вона доглядає дитину колишнього свого мужа, молодшу як 18 років, або дитину-каліку, навіть старшу.

Якщо розведена жінка знову вийде заміж, вона не може далі діставати пенсію за рахунок праці свого першого чоловіка, однак її одруження не перешкодить їй дістати від першого мужа, що живуть разом з нею, і далі діставати пенсію.

Чоловік або розведений чоловік, згідно з рішенням Найвищого суду з березня 1977 року, може також діставати пенсію на рахунок праці й пенсії своєї дружини так само, як жінка має право діставати пенсію на рахунок свого мужа. Згідно з цим новим правилом, чоловіки мають те саме право, що й жінки або розведені жінки.

Микола Шпитко

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. дир. Миколи Кошака

складає 20.00 доларів

на студії українознавства в Гарварді —

Ірина НЕБЕЛЮК

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 5-го квітня 1980 року, в Россфорд, Огайо, упокоївся в Бозі, на 85-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ВЛОХ

Горем прибиті:

дружина — КАТЕРИНА

дочка — АННА з чоловіком МИХАЙЛОМ БОБЕР

син — ЯРОСЛАВ з дружиною ОКСАНОЮ

внуки:

БОГДАН БОБЕР з дружиною

НЕНЦІ

ЯРОСЛАВ і ГЕНЕК ВЛОХ

правнук — ДАВИД БОГДАН БОБЕР

брат — ВАСИЛЬ в Аргентині

сестра — МАРІЯ в Україні

та ближча і дальша Родина

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

НА МОГИЛІ

бл. п.

ЯРОСЛАВА ЦІГАСА

відбудеться

у Провідну Неділю, 13-го квітня 1980 р., о год. 3-й по пол. на Українському Православному Цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

До участі просить Родину і Знайомих —

дружина — ГАЛИНА

В глибокому смутку повідомляємо, що наша Найдорожча і Невіджальована МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

зі СТЕФАНОВИЧІВ

МАРТА СОФІЯ ДУРБАК

вдова по бл. п. інж. ПАВЛОВІ,

народжена 10-го вересня 1883 р. у Львові,

упокоїлася в Бозі у Львові, в суботу, 22-го березня 1980 року,

на 97-му році свого трудячого і тернистого життя.

Покійницю поховано у вівторок, 25-го березня 1980 р. на Личаківському цвинтарі у Львові.

Горем прибиті:

діти:

БОРИС з дружиною ТЕОДОЗІЄЮ

ТАРАС з дружиною МАРІЄЮ

ОЛЕКСА з дружиною КАТРЕЮ

внуки і правнуки:

ДМИТРО з дружиною МАРУСЕЮ і сином АЛЕКСАНДРОМ

ПАВЛОМ

БОРИС з дружиною ПЕСЕЮ і доньками УЛЯНОЮ

і МАРІЯНОЮ

МАРТА з чоловіком ІВАНОМ БЛАЖКЕВИЧЕМ

МАРУСЯ ІВАННА

ПАВЛО

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Борис Дурбак, 2239 W. Walton Avenue, Chicago, Ill. 60622

Тарас Дурбак, 10 Franklin Terr., Irvington, N.J. 07111

Неділя, 27 квітня 1980 р., о год. 4-й по пол.

в залі Стайвезант Гай Скул в Нью Йорку

345 E. 15-та вул. (між 1 і 2 Авеню)

Квитки: АРКА І ЕКО

Під патронатом Українського Конгресового Комітету Америки у Нью Йорку

УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ АНСАМБЛЬ З ТОРОНТА „ЗАГРАВА”

поставить

Комедію на 4 дії

Івана Тобілевича

„СУЄТА”

(БАТЬКИ

І ДІТИ)

Субота, 26 квітня 1980 р., о год. 6-й веч.

в залі Олней Гай Скул у Філадельфії, Па.

Фронт і Данкенон вул.

Режисер — ЮРІЙ БЕЛЬСЬКИЙ

ПИСАНКА ДЛЯ ЗУАДКУ!

ЗВЕРНЕННЯ
ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО
ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ
1321 West Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141

ВАША ДОСТОЙНОСТЕ!

Кожного року у Великодньому періоді Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, звертається до української патріотичної громади — до людей доброї волі, зложити пожертву на „Писанку для ЗУАДКУ-у“. Зібрані на це фонди уможливають нам частинно допомогти нашим потребуючим братам і сестрам.

А потреби є великі і цей фінансовий тягар мусить взяти на себе українська спільнота. Мало знають про те, що десятки українських родин — емігрантів з ССРР, чекають від нас допомоги в переселенні пунктах у Відні, Римі, Мюнхені. Їхня доля незвідана. Допомога для них це справа надзвичайно спішна і важлива. Крім негайних грошових фондів, нам потрібно також відповідних спонзорів, за допомогою яких можна б переселити цих людей до ЗСА або Канади.

Через брак фондів ЗУАДК не може вдержати своїх представників у згаданих осередках, які могли б правно і матеріально заохочувати цими новими українськими емігрантами. Хто ж тоді візьме відповідальність за долю цих людей? Розважмо основні над цими справами у Великодньому періоді, послухаймо голосу власного сумління і починаймо діяти негайно з почуття обов'язку.

ЗУАДК опікується нашими недавно прибулими дисидентами. Але наші фонди вже на висихають. Хто ж тоді приїде їм з допомогою?... Ми поставили Вам, Шановні Земляки, конкретні питання, а Ви послухавши голосу Вашого сумління і серця поспішіть з відповіддю. Уважамо, що патріотичні заклики і патетичні апели тут зайві. Кожний із нас повинен зрозуміти, що „за долю мільйонів мусить здати він одвіт“.

І саме в такому дусі ми звертаємось до Вас за допомогою на „Писанку для ЗУАДКУ-у“, що стане джерелом допомоги для наших потребуючих братів і сестер. З нагоди Світлого Празника Христового Воскресіння, прийміть від нас щирошлюбні побажання і староукраїнський Великодній Привіт:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Екзекутива ЗУАДК/Комітету

Вшанують сл. п. ген. Тараса Чупринку

В суботу, 22-го березня в домі ОУВФ у Нью-Йорку, відбулись наради представників ОУВФ в справі відзначення 30-ї річниці героїчної смерті сл. п. ген. хор. Тараса Чупринки — Романа Шухевича, Голови Проводу ОУН, Голови Секретаріату УГВР і Головного командира УПА. Народами, в яких взяло участь 36 представників ОУВФ, провів голова головної управи К.В. УПА пор. Лев Футала. Після урочистої інформації напружених відбулась довша дискусія присутніх представників згаданих організацій, якою урочисто місце та дату святкування, і вибрано комітет, який займеться святкуваннями. Святкування 30-ї річниці героїчної смерті генерала Шухевича відбудуться 6-го липня цього року на оселі СУМА в Елленвіль, Н. Й. Підготовкою та переведенням святкування займається комітет у складі: голова — пор. Лев Футала, голова головної управи Товариства Колишнів Вояків УПА; заступники: І. Білинський, ГГУ ООЧСУ; мгр Ульяна Целевич, ГГУ ООЧСУ; проф. д-р Петро Мірчук, ГГУСУПВ; Андрій Пярдак, ГГУСУПВ; інж. М. Шмигель, ГГУ СУМА; інж. М. Шпонтак, ПАБНА; Вол. Мазур, УНП.

Члени комітету: голова Відділу Т-ва Колишнів Вояків УПА — Микола Гришков'я, Іван Іванчук, Мирослав Климко, Михайло Ковальчак. Члени гол.управи Т-ва Кол. Вояків УПА — Іван Ділай, Лев Пришляк, Ярослав Кішук, Іван Іовик, Мирослав Климко, Мирослав Микола Сидор, Мирослав Микола Ковальчак, Петро Шафаровський, Михайло Шашкевич та пор. УПА інж. Богдан Мак; від ньюоркського Відділу Т-ва Кол. Вояків УПА — Юлія Купчинська.

Членами комітету також є голови доволішніх Відділів Організації Визвольного Фронту: Нью-Йорк — ООЧСУ — Богдан Качор, ОЖ ОЧСУ — Марія Лозинська, СУМА — Корнель Васильчук, ТУСМ — Віра Чума; Йонкерс — ООЧСУ — Богдан Вітук, ОЖ ОЧСУ — Марія Кульчицька, СУМА — Мирослав Футала; Асторія — ООЧСУ — Василь Наум, ОЖ ОЧСУ — Марія Несторчук, СУ — Іван Вітук; Байон — ООЧСУ — Микол Сірний Бруклін — ООЧСУ — Петро Поліний, СУМА — Олександр Волошин; Пассейк — ООЧСУ — д-р Мирослав Бих, СУМА — Степан Журавський; Джерзі Сіті — ООЧСУ — Антон Шубак, ОЖ ОЧСУ — Анна Вох; Елізабет — ООЧСУ — Іосиф Януш; Ньюарк — ООЧСУ — Нестор Басяк, ОЖ ОЧСУ — Іван Кононів, СУМА — Михайло Шпигульський; Озон Парк — ООЧСУ — Микола Вітенко; Василь Босак, СУМА — Іван Макара; Гемстед — ОЖ ОЧСУ — мгр Катерина Мицько.

До комітету входять також: Зенон Галькович, Ігор Зварич, мгр Іван Винник, Василь Магаль, Володимир Костик.

Для організації праці створено поодинокі комісії в наступному складі: комісія програмова: голова — Микола Гришков'я; члени — Корнель Васильчук, мгр Катерина Мицько, Мирослав Климко, Ярослав Кішук, Михайло Черешньовський; комісія інформаційна: голова інж. Богдан Мак, члени — Ігор Зварич, Іван Іовик, Мирослав Микола Сірний, Лев Пришляк; фінансова комісія: голова Іван Ділай, члени — Богдан Качор, Мар'ян Корміло, Лев Пришляк, Осип Януш, О. Дацьків, мгр Іван Винник; комісія організаційно-порядкова: голова Микола Сидор, члени — Зенон Галькович, І. Іванків, Степан Кіра, С. Журавський; комісія господарська: голова Володимир Костик, члени — Іван Макара, Кирило Пиль, Григорій Цейбрі, Михайло Голубець, Марія Васильчук. Працюючі комітету керує президія в складі: голова — пор. УПА Лев Футала; секретар — Богдан Ковальчук; члени президії — Микола Гришков'я, пор. УПА Богдан Мак, Іван Ділай, Микола Сидор та Володимир Костик. Президія, весь комітет та українська громада, а зокрема українська молодь доложити всіх зусиль, щоб гідно відсвяткувати день Великого свята нашого народу у тридцять річницю його героїчної смерті, віддаючи заслужену йому честь.

ОСТАННІЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІРАНУ ПЕРЕД переворотом Аятоли Хомейні дав інтерв'ю американському журналістові Джанові К. Кулі, у якому висловився, що Аятолла Хомейні вже не в силі опанувати ситуації в Ірані, ані видати зобов'язуючого для всіх рішення, а американські намагання через нього вплинути на внутрішній національно-державний розвиток Ірану не дають успіху. На думку д-ра Бахтіяра, Туде партия (промосковська комуністична партія Ірану) і її ліві, союзники тільки чекають на відповідну нагоду, щоб захопити владу у свої руки.

Коговз у 88-ліття уродин Патріарха Йосифа

Коговз, Н.Й. (І. Дурбак). — Заходом Відділу Товариства за патріархальний устрій УКЦ в Коговзі відбулося 16-го березня в залі української парохіяльної школи св. Петра й Павла святочне відзначення 88-ї уродин Іх Блаженства Патріарха Йосифа І. Голова Т-ва В. Стадник відкрив святочні сходи, вітаючи священників і гостей, відтак усі проспівали „Отче наш“. Місцевий парох о. митрат В. Андрушків пригадав подяку Патріарха у пресі, що звучить неначе заповіт, дороговказ на майбутнє. Парох Володимер о. Т. Гуманичський пояснив історію патріархатів на Сході.

Спершу було п'ять патріархатів: чотири на Сході: Єрусалимський, Антіохійський, Олександрійський і Царгородський, і тільки один на Заході — Римський. З упадком Візантійської імперії в 1543 році на Сході почали поставати національні патріархати.

Хоч українська Церква не мала свого патріархату, проте в Берестейській Унії дістала права патріархату, хоча без титулу. Однак внаслідок натиску Польщі, Московщини, що створила свій патріархат, і Риму, права нашої автономної Церкви були обмежені.

Сьогодні наша Церква стримана до об'єднання, наш Патріарх має всі дані бути патріархом, бо є Верховним Архієпископом з патріаршими правами, цілим своїм життям, 18-літню котрою на Сибірі заслужив собі на це. На Заході є тільки один патріарх-римський, але якщо Папа визнає український катол. патріархат, тоді інші народи: німці, американці схочуть теж мати свої національні патріархати.

Поєму Р. Завадовича „Влада Нескорених“ рецензувала Володимир Смик з Ютики; о. крилошанин Богдан Смик, парох Ютики, підкреслює, що Патріарх Йосиф — це велика історична постать, церковний діяч в Україні й на еміграції, Ісусовий вірний для цілого християнського світу. В найближчий час він відвідує справу нашої єдності й самотності в патріархаті. Він продовжує недовикінчену працю Слуги Божого Андрія над релігійною єдністю за поєднання у Христі, „щоб усі були одні“.

Велике значення має звернення Патріарха до Св. Отця у справі тисячоліття християнства України. Патріарх сказав: „Я гордий, що мене

били в тюрмі вороги, а не величали раби. Але гірше від фізичних терпінь є моральні терпіння від чужих і своїх. Яка моя воля, коли Церква й нарід терпить? Йде наступ на нашу Церкву, але я її не зраджу. Український народ стає на ноги, випростовується. Дякую Богові, що я — син українського народу. Об'єднана в Києво-Галицький Патріархат, наша Церква буде ядром відбудови церковного життя вільної України. Без патріархату — наша Церква пропаде“.

Під час авдієнції у Папи Павла VI у 1976 році наш Патріарх сказав: „Ми маємо Патріархат. Як не визнає його теперішній Папа, то визнає другий або третій. Нюдин патріархат не був створений Папою, тільки визнаний. Найбільша перешкода — це московський „нет“! Наш Патріарх був при смерті Митрополита Андрія, який, вимираючи, сказав: „Наша Церква буде знищена, але воскресне з тріумфом“!.

У Римі 19-го вересня 1979 року відбулася синодальна нарада наших Владик з приводу чотирьох великих ювілеїв. Митрополит Максим Германюк сказав: „Ми члени Вселенської Церкви через приналежність до Української Помісної Католицької Церкви, об'єднані одним обрядом, однаковою і традицією“. На прохання Патріарха пригадав про недалеке тисячоліття християнства України, що його ми повинні відзначити об'єднано.

Учень Миколи Савків продекламував „Молитву“.

Відомий патріархальний діяч ред. Микола Галів з Нью-Йорку прочитав змістовну доповідь про історичні заслуги Досвідного Ювілята, Блаженнішого Патріарха Йосифа, впродовж його 40 років праці від часу висвячення на Єпископа-помічника Митрополита Андрія в 1939 році. В 1963 році, коли прибув він до Риму, на Другому Вселенському Соборі він поставив справу створення українського католицького Патріархату і від того часу наполегливо працює над його скріпленням. Український народ піде з його духа печаттю в далішню мандрівку століття. Голова В. Стадник подякував усім, що причинилися до звеличання нашого Патріарха, та всім громадянам з цілою оліхією, що заповнили залу.

Молитвою за Патріарха закінчено святочні сходи.

ІГОР ДЛЯБОГА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

кого Тижневика, головню на культурній темі.

Ред. Ігор Длєбога відішов з редакції „Українського Тижневика“, в якій він працював від 1973-го року, отже після майже сім років праці. Головною причиною його відходу була можливість кар'єри в американських засобах масової інформації, в яких українці чи не найменше з усіх інших етнічних груп заступлені. Уже з початком цього тижня він почав працювати в одній з американських публікацій.

Зі своїми дотеперішніми співпрацівниками в УНСО-зі і його видавничій попрацював ред. Длєбога під час спільного полуденку минулого четверга, 3-го квітня. Від провладу і працівників УНСО-з та „Свободи“ і „Українського Тижневика“ дякував ред. Длєбога за прикладну працю і співпрацю.

Ред. Галина Сміндак почала свою працю в редакції „Українського Тижневика“ вже в понеділок, 7-го квітня. Вона працюватиме повночасово, але на тимчасовій базі з уваги на інші зобов'язання та плани.

Нью-Йорк. — В суботу, 12-го квітня ц.р., у вечірні годиних телевізійна станція WNET, канал 13, передаватиме оперу Верді „Дон Карлос“ з участю відомого соліста Метрополітаної опери баса Павла Плішки. Соліст, як відомо, має не тільки заслужену фахову оцінку американських рецензентів, але також знаний з його виступів на українських імпрезах, де він втілював великим успіхом.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Відбулися загальні збори Відділу УККА в Гартфорді

В неділю 16-го березня в приміщенні Українського Народного Дому відбулися чергові загальні збори Відділу УККА при участі представників організацій і платників УНФонду.

Збори відкрив голова Відділу мгр Борис Крупа, вітаючи присутніх, і зарядив одноквилинну мовчанку за платників УНФонду, які відійшли від нас у вічність у підзвітовому періоді.

Після прийняття порядку наради вибрано президію зборів у складі: Александр Рудзінський — голова, Софія Радьо — містоголова, Люба Кінах — секретар, о. Дмитро Мамчур — почесний член президії.

Після відчитання протоколу з останніх загальних зборів, що його прийнято одногласно, відбулося звітування уступаючої управи Відділу УККА.

Звітність управи Відділу дала загальний образ його праці, що її можна коротко окреслити, як ділову, активну під кожним оглядом, а зокрема у збірці УНФонду.

Хоч Відділ УККА в Гартфорді у крайовій збірці Централі УККА стоїть на шостому місці, то це треба розуміти — по висоті зібраної суми, бо коли брати пропорційно до населення, то Гартфордський Відділ УККА є першою у загальній збірці на УНФонд.

Після звітів уступаючої управи, контрольною комісією і товариською радою відбулася коротка, але речова дискусія, в якій було порушено ряд актуальних справ Відділу, його праці, як і загальної праці Централі УККА. В загальному гартфордський Відділ схвалює працю УККА, як репрезентативної організації на території Америки в її політичній і суспільно-громадській праці.

По урочистому одностайному абсолютному уступаючій управі, на внесок номінаційної комісії вибрано нову управу Відділу УККА в наступному складі: мгр Борис

Крупа — голова, о. Дмитро Мамчур — перший заступник голови, Люба Кінах — другий заст. голови, Олег Кінах — секретар, Яким Заяць — фінансовий референт, Тиміш Мельник — імпрезовий референт, Володимир Мерешак — референт УНФонду. Яків Полонга — видавець „Вістей“, Петро Шагай — пресовий референт, Яронім Логус — архівар, Іван Яриш — суспільна опіка, Стефан Піган, адв. — правний радник, Софія Радьо — вільний член, Андрій Галенда — член референтури зовнішніх зв'язків, референтура Молоді — голови молодіжних організацій. Контрольна комісія: Александр Рудзінський, Павло Бзовицький, Володимир Левський, Товариський суд: Іван Селеман, Микол Селеман, Василь Грунтовський.

До комісії УНФонду увійшли: Володимир Мерешак, Осип Гладун, Антін Наконечний, Софія Туркало і Ярослав Ткачук. Загальні збори пройшли в діловій атмосфері, що вже віддавна притаманна цій громаді.

На закінчення інж. Александр Пришляк, представник ФКУ, Фонду Катедри Українознавства, поділився з присутніми загальними інформаціями про стан переселення збірників на Гарвард та далішні наміри в продовженні цієї збірки, для чого є вже намічений день для зустрічі з громадством.

Присутній на залі д-р Роман Процик, як гість на загальних зборах, висловився позитивно про гартфордську громаду не лише в матеріальному відношенні, але і в людському потенціалі, що, на його думку, є дуже похвальне. В наступному д-р Роман Процик поінформував присутніх про стан Української Катедри в Гарварді та плани на майбутнє.

П.Ш.

„Як без політики жити...“

Київ. — Український Республіканський Комітет Захисту Миру та редакція газети „Молодь України“ проводять республіканський конкурс на виготворення суверенів для гостей, які прибудуть на Олімпіаду в Москві. — інформуює київська „Молодь України“.

Як відомо, речники Союзу, а також лорд Кілланін, голова Олімпійського Міжнародного Комітету, одностайно протестують проти вмішування політичного моменту в Олімпійські ігрища чи будь-які спортивні змагання. Однак, „радянська дійсність“ підказує щось інше, —

бож як повідомляє ця газета, — на конкурс треба надіслати суверени, які, крім умістовлення олімпійського руху і вияву спорту як „символу співробітництва всіх людей планети“, мають „розкривати ідеї миру і дружби народів“ та розповідати про „втілення в життя ленінських заповітів“.

У нагороду за ці найкращі суверени, які вручатимуться спортсменам та гостям XXII олімпійських ігор, переможці одержать три дарові квитки на туристичні поїздки до „країн соціалістичної співдружності“, — пише газета. Журі очолює редактор журналу „Всесвіт“ В.І.Коротич.

Советська „мука з соломи“

В Очаківському районі в Миколаївській області колгосп „Україна“ навчився не тільки робити з соломи муку, а навіть виконав план здачі державі великої кількості м'яса. Про успіхи й „успіхи“ цього колгоспу пише газета „Известия“ з 13-го березня, з усієї сили намагаючись звучати дуже бадьоро, але і не між рядками, а таки в самих рядках можна прочитати, чому саме в цьому році „виконано п'ятирічне завдання по виробу і продажу м'яса“.

Справа ось у чому: зимовка в колгоспі випала не легка, в минулому році з полів зібрали далеко не те, що розраховували, „ось і вийшло так, що господарство було забезпечене кормом для худоби лише на половину“. Отже, виходить, що худобу треба тримати в проголоді. Колгосп „Україна“ намагався цим тим зарадити, щоб догодити тварин „м'ясом“ з соломи. Пише Ф. Чернецький, що худоба їсти їсть правдиво, „комуністичної м'яси“ не хотіла, але згодом, як її помілили ще дрібніше, почала їсти... Проте так довелося „виконати план по заготівлі м'яса“, тому й відправляють на різні м'ясокомбінати більше худоби, ніж це хотілося з голови колгоспу, добром — господареві, який досі, як було подостатком американського зерна (про це звичайно, „Известия“ не

пишуть) для годівлі рогатої худоби в колгоспі „Україна“, не дуже спшився бити худобу, бож і на розпід вона потрібна. Ситуація, очевидно, радикально змінилася з ембаго президента Картера, і тепер в ССРР на ринку появилася значно

більше м'яса, ніж досі було: ті тварини, які мали б здохнути з голоду, пішли в м'ясокомбінат. А далі що буде? Можливо, що совєти вірять в те, що Америка їх знову порятує собі на погінбел, як це вже робить довгі-довгі роки.

Складати гроші — чи позичати НАЙКОРИСНІШЕ
У ФЕДЕРАЛЬНИЙ КРЕДИТОВИЙ
КООПЕРАТИВ
„САМОПОМІЧ“
в Нью-Йорку
7% — дивіденди від уділів (ощадностей)
з чвертьрічними нарахуваннями.
Крім того:
Життєве забезпечення відповідно до суми ошадностей — аж до висоти \$2,000.00 на одного члена.
12% — дивіденди від уділів-цертифікатів
зложених на 30 місяців.
Федеральне забезпечення уділів та уділів-цертифікатів — аж до висоти \$40,000.00 на одного члена.
Пряма виплата пенсії Соціального Забезпечення на уділі членів.
Індивідуальний Пенсійний Фонд (IRA) на 8% річно.
Вплати на Рівняний Клуб — по \$2.00, \$5.00 і \$10.00 тижнево.
Додаточна виплата (Share Draft)
Грошові перекази та подорожні чеки
Позички — особисті та гіпотечні (мортгеджі)
АДРЕСА:
SELF RELIANCE (N.Y.)
Federal Credit Union
108 Second Avenue in New York, N.Y. 10003
Tel: (212) 473-7310

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЛЕОН ВІЛІНСЬКИЙ, член УНС Відд. 216 Т-ва Сірний Лев у Філадельфії, помер 25 лютого 1980 р. на 81-му році життя. Нар. в Каліфорнії. Похорон відбувся на цвинтарі Факс Чейс у Філадельфії, Па.
Вічна йому Пам'ять! Богдан Одежинський, секр.

АННА БАНОРЕК, членка УНС Відд. 112 св. Марії в Парма, Огайо, померла 29 лютого 1980 р. на 83-му р. життя. Нар. 1916 р. в Каліфорнії. Членка УНС стала у 1952 р. Залишилася у смутку Йосифа А. Байорка. Похорон відбувся 3-го березня 1980 р. на цвинтарі Голі Крос в Каліфорнії, Ог.
Вічна їй Пам'ять! Мері Капраль, секр.

ТЕОДОРА БУР, членка УНС Відд. 120 св. Миколая в Аліксандрі, Па., померла 4 березня 1980 р. на 88-му р. життя. Нар. 1892 р. в Західній Україні. Членка УНС стала у 1934 р. Залишилася у смутку сина: Микола, Андрій, Павло-Іван; доньки: Марію, Стелу, 18-літню, і 10 правнуків. Похорон відбувся 8 березня 1980 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Аліксандрії, Па.
Вічна їй Пам'ять! Секретар

АННА ПАНЬКІВ, членка УНС Відд. 350 св. Арх. Михайла в Стемфорд, Конн., померла 14 березня 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. в Запалі, пов. Тернопіль, Україна; членка УНС стала у 1959 р. Залишилася брата д-ра Василя Палідора з дружиною Марією, брати: Ярослав Зелик і Наталку Соменюк з родинами. Похорон відбувся 17 березня 1980 р. на цвинтарі Ферфільд Меморіал Парк в Стемфорд, Конн.
Вічна їй Пам'ять! Тома Флінн, секр.

Мистецька
Виставка Ірини
Носик в Нью-Йорку —
ІРВІНГТОНІ

Ньюарк, Н. Дж. (Ольга Муссаковська). — Після успішної виставки в Інституті Америки в Нью-Йорку, на запрошення 28-го Відділу СУА, мисткиня Ірина Носик з Торонто погодила виставити свої картини (олії, кольорові туші, акрил і мозаїки) тільки в один вечір 19-го квітня, о год. 6-й у залах Народного Дому в Ірвінгатоні.

Ілюструвати деякі картини музикою будуть: піаністка Таїса Богданська, скрипаль Володимир Тритик, а мистецьким читанням артистка Валія Калін.
Слово про мисткиню, родом з Чорткова, виголосить д-р Степан Ворон.
Культурна публіка Ньюарку і околиці матиме змогу познайомитися з мисткинею, а теж виграти картину, яку вона подарувала 28-му Відділові СУА.

РОЗАЛІЯ ГРИВКО, членка УНС Відд. 346 Т-ва Львів у Каліфорнії, Огайо, померла 12 лютого 1980 р. на 81-му р. життя. Нар. 1900 р. в Україні; членка УНС стала у 1961 р. Залишилася у смутку. Похорон відбувся на цвинтарі Сантаєс Меморіал Парк в Каліфорнії, Огайо.
Вічна їй Пам'ять! Секретар

ЮЛІЯ ПЕВЧУК, членка УНС Відд. 69 в Нью-Йорку, померла 10 лютого 1980 р. на 95-му р. життя. Нар. у 1884 р. в Україні; членка УНС стала 1922 р. Залишилася у смутку 6 дочок і 1-го сина. Похорон відбувся 15 лютого 1980 р. на цвинтарі Каліфорнії.
Вічна їй Пам'ять! Іван Різник, секр.

ВАСИЛЬ ПУСТОВИЙ, член УНС Відд. 245 Т-ва Запорожська Січ в Трентоні, Н. Дж., помер на 68-му р. життя. Нар. 1912 р. в Харківщині, Україна; член УНС став у 1953 р. Залишилася у смутку донечку Зіну в Україні, товариша Юрія Вурицького з дружиною, друзів та організації, до яких він належав. Похорон відбувся 27 лютого на укр. правосл. цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.
Вічна йому Пам'ять! Михайло Мартиненко, секр.

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ БЖОЛИ

у Hastings on Hudson, N.Y.
Тел.: (914) 478-0658

REAL ESTATE

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ В ФЛОРИДІ НОВІ

2 родинні домів від \$70,000, або на одну родину \$35,000. Ділянки під хату від \$8,500. Мистова вода, „суверс“, дороги, близько Народного Дому і церкви.

SUNNYLAND REALTY

855 N. Park Avenue
Apopka, Florida 32703
Stephen Kowalchuk—
Realtor (305) 886-3060

НА ПРОДАЖ

2-РОД ДІМ

6 і 5 кімнат, вікінічний підвал, гараж, город 50 x 100, 12 x 12 басейн, Whitestone, Flushing.
Тел.: (212) 767-3205

A. E. SMAL & Co.

REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню; від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліс.

Продає і приймає на продаж нерухомості в Мей-пелуді, Ірві